

ФОРМО УТВОРЕННЯ

2023

ст.викл. каф. ДТО ХДАДМ МАЛІК Тетяна

Навчальна дисципліна «**Формоутворення**» складається з розділів, зв'язаних між собою змістовими складовими. Перший розділ присвячено поняттям матеріал: «*текстура*» та «*фактура*», вплив фактури та текстури на загальну форму об'єктів. При цьому розглядаються такий «класичний» матеріал як папір. Після цього студенти вивчають взаємодію форми, фактури та графічних засобів, На останньому етапі студенти працюють над «образною» складною формою.

Ключові питання курсу:

текстурність (внутрішня будова тіла), **фактурність** (зовнішня оболонка тіла), **принципи зміни форми; подібності** цілого та його частин; **симетрія** як універсальний принцип формоутворення;

деформація; трансформація; зв'язок форми з її основним факторами, комбінаторика.

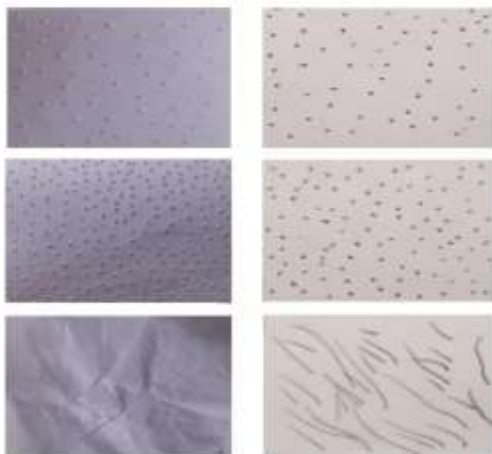
Формоутворення, як категорія художньої діяльності, дизайнерської та технічної творчості – виражає процес становлення та створення форми відповідно до загальних ціннісних установок культури та тих чи інших обраних концептуальних принципів, що стосуються естетичної виразності майбутнього твору, функції, конструкції та матеріалу.

Формоутворення (formgestaltung (gebung) – нім.), як процес – це створення форми в діяльності дизайнера відповідно до спільних ціннісних установок культури та іншим вимогам, що стосуються естетичної виразності майбутнього об'єкта, його функції, конструкції та використовуваних матеріалів.

Фактори формоутворення – життєві умови та обставини, що впливають на формоутворення, що розуміється як синтез низки об'єктивних соціально-економічних, функціональних, діяльнісних, інженерно-технічних та інших складно взаємодіючих аспектів способу життя.

Фактура – сукупність різних технічних прийомів обробки матеріальної поверхні, особливості оздоблення чи побудови поверхні будь-якого матеріалу які сприяють досягненню художньо-декоративної виразності предмета.

Текстура – своєрідний візерунок на поверхні матеріалу, обумовлений характерним розташуванням складових

Вправа №1

Голка

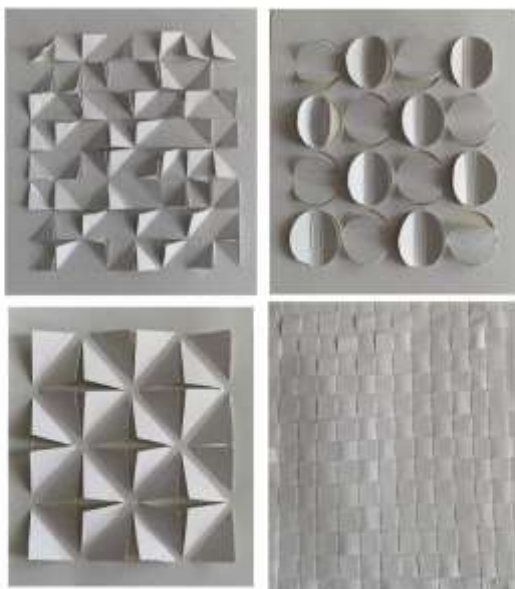

Вправа №2

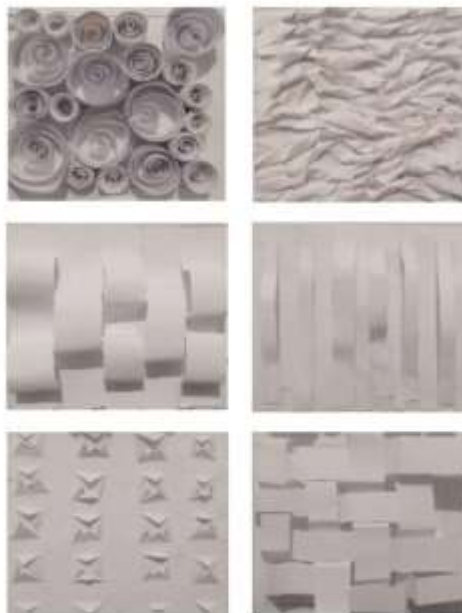
Складання

Вправа 2 : Складання

Вправа 3 : Прорізання
та складання

Вправа №3
Прорізання та складання

Вправа 4 : Фактури виконані
нетрадиційним методом

Ліс

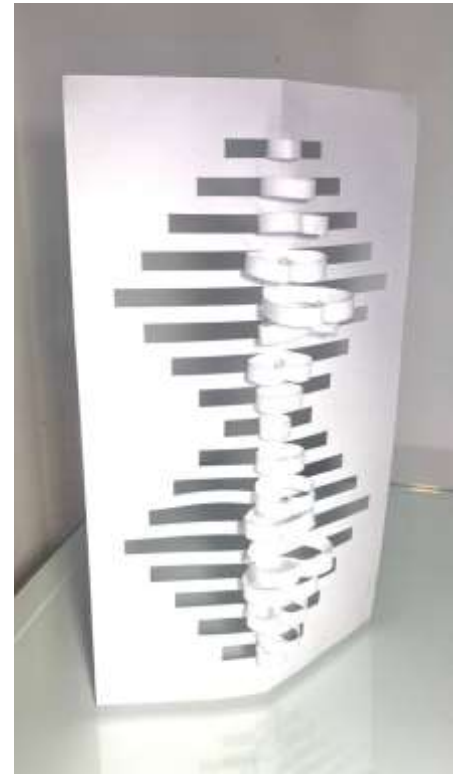
Ліс

Хвиля

1 курс ДО(В)З Убийкін Руслана

Базове макетування. Архітектоніка плоского аркушу.

Створення форма-образу за обраною темою. Виконання об'ємно-просторової форми в матеріалі. Стилєва єдність об'ємно-просторової форми.

Виконання об'ємно-просторової форми в матеріалі. Стильова єдність об'ємно-просторової форми.

Півники або ірис

(лат. Iris) — рід рослин з родини півникових (Iridaceae). Налічує близько 200—300 видів, поширених в Європі, Північній Америці, Азії, Північній Африці.

Науова назва походить від грецького слова Iris, що означає веселка, через велике різноманіття забарвлення квіток рослин цього роду. Багато видів культивуються поодинокі як декоративні. Ефірні олії півників використовуються в парфумерії.

Лілії – багаторічні цибулинні трави. Білу лілію іноді називають лілією лікарською через наявність у пелюстках ефірних олій, які використовуються в гомеопатії, а в обмеженій кількості – в парфумерії. Крім того, цибулини містять слизові речовини, вітаміни і цукор, мають сечогінну, пом'якшувальну і знеболювальну дію.

Півонія (Paeonia) — єдиний рід рослин родини півонієвих (Paeoniaceae).

Назва півонії пов'язана з Давньою Грецією, а про виникнення самої квітки розповідає поетичний міф з метаморфозою.

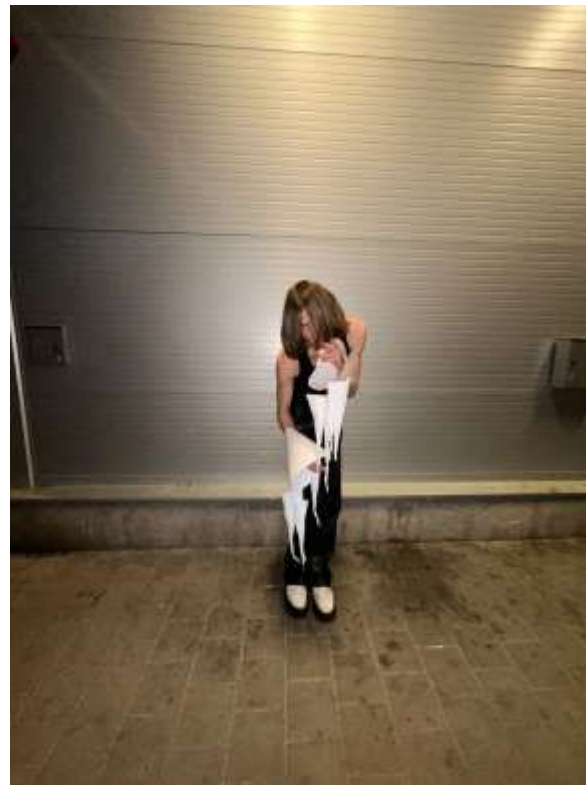

У Китаї півонія є національною квіткою, що їй приписують магічні властивості захисту від темних сил.

Пластична варіації об'ємних фігур

Розробка об'ємної форми за рослинними мотивами.

творча робота: створення образу через розробку аксесуару до костюму.

СПИСОК РЕКОМЕДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

Базова.

1. Даниленко В. Я. Основи дизайну : навч. посібник. Київ : ІЗМН, 1996. 92 с.
2. Даниленко В.Я. Дизайн. Підручник. – Харків, ХДАДМ, 2003.
3. Дизайн: Словник-довідник / Ін-т проблем сучасн. мист-ва НАМ України; за ред. М.І. Яковлева; упоряд.: Ю. О. Іванченко, О. І. Ваврик, О. Г. Бросаліна та ін.; редкол.: В.Д. Сидоренко (голова), І. Д. Безгін, Г. І. Веселовська та ін. Київ : Фенікс, 2010. 384 с.
4. Звенигородський Л.А. Методичні рекомендації до виконання завдань з 1 курсу «Основи формоутворення». Харків. 2012.
5. Кісіль М. В. Концепції формоутворення костюму в західноєвропейському дизайні ХХ століття: витoki, розвиток, тенденції [Текст]: автореферат дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.07 "Дизайн" / Кісіль М. В.; М-во освіти і науки України, Харк. держ. акад. дизайну і мистецтв. Харків, 2010. 20 с
6. Михайленко В.Є., Яковлев М.І. Основи композиції (геометричні аспекти художнього формоутворення) : навч. посіб. для студ. вищих навч. закладів. Київ : Каравела, 2004. 304 с.
7. Ніколаєва Т.В. Тектоніка формотворення костюма: Навчальний посібник – К.: Арістей , 2008. – 340 с.

8. Основи формоутворення : навч. посібник / [С. В. Вергунов, Н. С. Вергунова, Л. А. Звенигородський та ін.] : Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М.

Зірка

Українська карнавална
Вифлємська зірка

Різдвяна зірка — атрибут пов'язаний з народженням Ісуса Христа, адже чудесне народження провістила саме «Вифлємська зірка». Зірка — значно давніший символ зимових свят і увійшла в культуру населення сучасної України завдого до прийняття християнства. Первісно вона була символом самого Сонця, яке починаючи з 25 грудня, повертає на весну або воскресає, аби дати природі шанс на нове плідне життя

Е

